

7. Във втората ситуация ищецът изпраща лични данни за ответника (идентификационни данни, данни за банковата сметка на ответника и копие от съдебното решение, съдебната спогодба или автентичния акт) или до съда, постановил съдебното решение или съдебната спогодба, или, в случай на автентичен акт, до компетентния орган на държавата-членка, в която е съставен автентичният акт, или директно до компетентния орган в държавата-членка по изпълнение. Молбата се подава, като за целта се използва формулярът, посочен в приложение I към предложението (виж член 15).
8. И в двете ситуации ищецът трябва да предостави цялата необходима информация относно ответника и банковата сметка или сметки на ответника, за да може банката или банките да идентифицират този ответник и неговата/нейната сметка(и) (виж член 16 от предложението). Когато ответникът е физическо лице, това включва пълното име на ответника, името на банката, номера на сметката или сметките, пълният адрес на ответника и неговата или нейната дата на раждане, или номера на картата му за самоличност или номера на паспорта. Всичко това се отразява във формуляра, посочен в приложение I (виж точка 4.7 от приложение I). Незадължителните полета за данни във формуляра са телефонния номер и адреса на електронната поща на ответника (виж точка 3 от приложение I).
9. Ако ищецът не разполага с информация за сметката на ответника, той може да поиска от компетентния орган на държавата-членка по изпълнение да получи необходимата информация по силата на член 17 от предложението. Такова искане се прави в молбата за ЕЗЗБС и трябва да съдържа „цялата информация, с която разполага ищецът“ относно ответника и банковите сметки на ответника (виж член 17, параграфи 1 и 2). Съдът или издаващият орган издава ЕЗЗБС и я предава на компетентния орган на държавата-членка по изпълнение, който използва „всички подходящи и разумни средства, които са на разположение в държавата-членка по изпълнение, за да получи информацията“ (член 17, параграфи 3 и 4). Методът за получаване на информация е един от следните: всички банки на тяхна територия да бъдат задължени да разкрият дали ответникът е открил сметки в тях и достъп на компетентния орган до информация, когато тази информация се съхранява от държавни органи или администрации в регистри или по друг начин (член 17, параграф 5).
10. В член 17, параграф 6 се подчертава, че информацията, посочена в член 17, параграф 4, трябва да бъде „подходяща за целите на идентифицирането на сметката или сметките на ответника, да бъде от значение за делото и да не бъде прекомерна, както и да се ограничава до: а) адреса на ответника; б) банката или банките, управляващи сметка или сметки на ответника; в) номера или номерата на сметките на ответника“.
11. Няколко разпоредби на предложението водят до трансграничен обмен на информация, включително лични данни. По отношение на предаването на ЕЗЗБС от съдилището или издаващия орган на компетентния орган в държавата-членка по изпълнение, това се осъществява, като се използва формулярът, посочен в приложение II към предложението (виж членове 21 и 24 от предложението). Този формуляр съдържа по-малко данни относно ответника, тъй като не се споменават датата на раждане на ответника, номера на картата му за самоличност или номера на паспорта, както и неговия или нейния телефонен номер или адрес на електронна поща. От различните стъпки, описани в предложения регламент, е видно, че това се дължи на факта, че или номера на сметката или сметките на ответника вече са определени извън всякакво съмнение, или че тази информация все още предстои да бъде събрана от компетентния орган на държавата-членка по изпълнение въз основа на член 17 от предложението.
12. Член 20 е свързан с комуникацията и сътрудничеството между съдилищата. Информация за всички обстоятелства от значение може да се търси пряко или чрез звената за контакт на Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела, създадена с Решение 2001/470/ЕО ⁽¹⁾.
13. В рамките на три работни дни след получаването на ЕЗЗБС банката информира компетентния орган в държавата-членка по изпълнение и ищеца, като използва формуляра, посочен в приложение III към предложението (виж член 27). С този формуляр се изисква същата информация относно ответника като тази във формуляра, посочен в приложение II. В член 27, параграф 3 се посочва, че банката може да предаде своята декларация чрез сигурни електронни средства за комуникация.

II.2. Изисквания за защита на данни

14. Различните дейности по обработка на лични данни, обхванати от предложения регламент, трябва да бъдат извършени при надлежно спазване на правилата относно защитата на данните, предвидени в Директива 95/46/ЕО и националното законодателство за нейното прилагане. ЕНОЗД изразява удовлетворение от факта, че това е било подчертано в съображение 21 и член 46, параграф 3 от предложението. ЕНОЗД също така приветства позоваването на членове 7 и 8 от Хартата на основните права на Европейския съюз в съображение 20 от предложението.
15. Определена информация относно ищеца и ответника е крайно необходима за правилното функциониране на ЕЗЗБС. Правилата за защита на личните данни изискват да се използва само информация, която е пропорционална и е действително необходима. ЕНОЗД изразява удовлетворение от факта, че Комисията взема сериозно под внимание пропорционалността и необходимостта от обработката на лични данни за целите на настоящото предложение.

⁽¹⁾ ОВ L 174, 27.6.2001 г., стр. 25.

16. На първо място това се илюстрира от ограничения списък на лични данни, които се изискват в членове 8, 15 и 16, както и в приложенията на предложението. ЕНОЗД с удовлетворение отбелязва, че количеството лични данни намалява в различните приложения, които следват различните стъпки в процедурата за ЕЗЗБС. Като цяло ЕНОЗД няма причина да счита, че изискваните данни надхвърлят необходимото за целите на предложения регламент. ЕНОЗД има само още две забележки във връзка с това.
17. Първата се отнася до данните за адреса на ищеца в приложенията към предложения регламент. Съгласно член 25 от предложението ЕЗЗБС и всички документи, представени на съда или компетентния орган, се връчват на ответника с оглед получаване на заповедта, което изглежда включва информацията, предоставена в приложения I, II и III. Не се посочва възможността ищецът да поиска данните за адреса му да бъдат премахнати от различните документи, преди те да бъдат изпратени на ответника. Тъй като е вероятно да съществуват обстоятелства, при които разкриването на данни за адреса на ищеца на ответника може да доведе до опасност от оказване на извънсъдебен натиск върху ищеца от страна на ответника, ЕНОЗД предлага на законодателя да включи в член 25 възможността ищецът да поиска премахването на тези данни от информацията, предоставена на ответника.
18. Втората забележка се отнася до незадължителните полета за данни в приложение I по отношение на телефонния номер и адреса на електронната поща. Трябва да се изясни дали тази информация е включена под формата на полета за данни, които могат да бъдат използвани, ако липсва друга информация за контакт с ответника. В противен случай изглежда няма никакви основания да се запазят тези полета за данни.
19. Допълнителен пример за усилията на Комисията по отношение на пропорционалността и необходимостта от обработката на лични данни за целите на настоящото предложение е изричното позоваване на принципа на необходимост в член 16 и в член 17, параграфи 1 и 6 от предложението. В член 16 се отбелязва цялата „необходима“ информация, за да се идентифицира ответникът, в член 17, параграф 1 — „необходимата“ информация и в член 17, параграф 6 се повтаря формулировката на член 6, параграф 1, буква в) от Директива 95/46/ЕО, който предвижда, че данните следва да бъдат адекватни, релевантни и да не са прекомерни по отношение на целите. ЕНОЗД е удовлетворен от тези разпоредби, тъй като те ясно показват, че събирането на лични данни следва да се прави в съответствие с принципа на необходимост. Все пак член 17 води до повдигане на някои въпроси.
20. Член 17, параграф 2 изисква ищецът да предостави „цялата информация, с която ищецът разполага“ относно ответника и банковата сметка или сметки на ответника. Това е обща формулировка, която би могла да доведе до предаването на всякаква информация относно ответника. В тази разпоредба не се обяснява, че такава информация трябва да бъде ограничена до информацията, която е необходима за идентифицирането на ответника и определянето на неговите или нейните банкови сметки. ЕНОЗД препоръчва това ограничение да бъде включено в член 17, параграф 2.
21. Позоваването в член 17, параграф 4 на „всички подходящи и разумни средства“ може да предполага методи на разследване, които сериозно нарушават правото на неприкосновеност на личния живот на ответника. Когато се чете във връзка с член 17, параграф 5 обаче става ясно, че тези средства са ограничени до двата метода, описани в точка 9 от настоящото становище. При все това, за да се предотврати всяко недоразумение относно обхвата на средствата, които са на разположение на компетентния орган, законодателят би могъл да обмисли да замени позоваването на „всички подходящи и разумни средства“ с „един от двата метода, посочени в параграф 5“.
22. По отношение на двата метода, посочени в член 17, параграф 5, буква б), ЕНОЗД има въпроси относно втория. Този метод се отнася до достъпа на компетентния орган до информация, когато тази информация се съхранява от държавни органи или администрации в регистри или по друг начин. В приложение I към предложението се споменават „съществуващите публични регистри“ (виж точка 4 от приложение I). От съображения за яснота би било добре да се обясни какво точно се има предвид с член 17, параграф 5, буква б) от предложението. Трябва да се подчертае, че събраната информация не само следва да бъде необходима за целите на предложения регламент, но и че методите за събиране на информацията също трябва да съответстват на принципите за необходимост и пропорционалност.
23. ЕНОЗД не вижда особени проблеми от гледна точка на защита на данните по отношение на трансграничното прехвърляне на данни между различните участващи страни. Единствено член 27, параграф 3 от предложението води до допълнително обмисляне. В него се предвижда, че банките могат да предадат своята декларация (като използват формуляра, посочен в приложение III) чрез сигурни електронни средства за комуникация. Думата „могат“ е употребена в смисъла, че използването на електронни средства е алтернативен вариант на изпращането на декларацията по обикновена поща. Това следва от приложение III. Член 27, параграф 3 е предназначен да разреши на банките да използват електронни средства за комуникация, но само ако тези средства са сигурни. ЕНОЗД препоръчва на законодателя да изясни въпросната разпоредба, тъй като настоящият текст може да бъде тълкуван в смисъл, че използването на *сигурни* средства не е задължително. Член 27, параграф 3 би могъл да бъде заменен с: „Банката може да предаде своята декларация чрез електронни средства за комуникация, ако тези средства са сигурни в съответствие с членове 16 и 17 от Директива 95/46/ЕО“.

III. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

24. ЕНОЗД изразява удовлетворение от положените усилия по различните аспекти, свързани със защита на данните, които са породени от предложениния инструмент за ЕЗЗБС. По-специално ЕНОЗД оценява прилагането и позоваването на принципа на необходимост. При все това ЕНОЗД счита, че ще бъдат необходими някои допълнителни подобрения и разяснения на предложениния регламент. ЕНОЗД препоръчва:

- да се обмисли включването на възможност в член 25 ищецът да поиска премахване на данните за неговия адрес от информацията, предоставена на ответника,
- да се премахнат незадължителните полета за данни от приложение I (телефонен номер и адрес на електронна поща на ответника), ако не е доказано, че действително има нужда от тях,
- да се ограничи информацията, предоставена от ищеца съгласно член 17, параграф 2, до това, което е необходимо за идентифицирането на ответника и определянето на неговите или нейните банкови сметки,

— да се обмисли замяната на позоваването в член 17, параграф 4 на „всички подходящи и разумни средства“ с „един от двата метода, посочени в параграф 5“,

— да се обясни какво точно се има предвид под „съществуващите публични регистри“, посочени в член 17, параграф 5, буква б),

— да се преработи член 27, параграф 3, както следва: „Банката може да предаде своята декларация чрез електронни средства за комуникация, ако тези средства са сигурни в съответствие с членове 16 и 17 от Директива 95/46/ЕО“.

Съставено в Брюксел на 13 октомври 2011 година.

Giovanni BUTTARELLI

*Асистент към Европейския надзорен орган
по защита на данните*